

השבת

עלון
מס' תתקנ"ד

בס"ד
פרשת בא

של רבי נחמן מברסלב

כָּל מֵה שְׁמֵתְגַדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַצְדִּיק יוֹתֵר מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּיוֹתֵר. (קל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת בא

חֲצוֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא ... (שמות יא, ד')

כי סוד חצות לילה גם משה לא יכל לעמוד עליו בשלמות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל מכדי משה לא ידע חצות אימת ואמר כחצות, דוד ידע שאמר חצות לילה אקום להודות לך וכו', היינו כי משה ידע שעיקר הוא הגאולה האחרונה שתהיה בזכות דוד והנלווים אליו שהם הצדיקים וכשרים העומדים בחצות לילה לקונן על חרבן בית המקדש שאז הי' יתברך וכל הצדיקים שבגן עדן ציתין לקליהו וכו' [שומעים לקולם וכו'], ועל ידי זה תהיה הגאולה בבחינת שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: כל המתאבל על ירושלים וכו'. אבל לא יכל לעמוד על הדבר מתי יהיה הקץ, כי הוא סתום מאד.

ועל כן גם בגאולה הראשונה רמז בדבריו שאמר חצות הלילה אני יוצא, כי בכל דבריו ושליוחותו הסתכל על הקץ האחרון שבשביל זה מאן בשליחות בתחילה וכו'. ועל כן רמז בדבריו ואמר חצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים וכו', כי כל הגליות מְכַנִּים בשם מצרים וכו' כמו שאמרו רבותינו ז"ל, ועל כן אמר חצות, כי הקץ האחרון סתום מאד רק דוד שהוא בעצמו משיח אמר חצות לילה אקום וכו'. ועל כן אמר משה אז: כה אמר ה', כי נבואה זו של בחינת חצות שמרמז על קץ האחרון היא רחוקה מאד ואי אפשר לעמוד על זה על כן אמר בלשון כה. (לקוטי הלכות - מתנה ה' - מ"ז)

וַיִּנְצְלוּ אֶת מִצְרַיִם ... (שמות יב, לו)

עיקר תיקון העשירות דקדשה הוא עניות, דהיינו מי שאינו מתגאה בדתו ומחזיק עצמו כעני, ובאיזה מעמד שהוא בין שהוא עני ממש או בינוני או עשיר מִפְּלֵג מחזיק עצמו תמיד כעני ואביון גדול, בבחינת דוד המלך, שבגדל מלכותו וגדלתו ועשרו אמר תמיד: "כי עני ואביון אנכי", "ואני עני ואביון", כי האדם ראוי לו להבין עצם עניותו בזה העולם, כי אפילו הצדיק אי אפשר לו לצאת ידי חובתו בשלמות נגד השם יתברך, כמו שכתוב: "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", מכל שכן שאר בני העולם; אם כן, אפילו לחם צר ומים לחץ אין מגיע לו חס ושלום לפי מעשיו, רק השם יתברך זן את העולם כלו בחסדו, ואם כן אין עני יותר ממנו, כי הוא אכל דלאו דילה [הוא לא אוכל משלו]. וכשמשים אל לבו האמת ויודע זאת בברור, אזי טוב לו תמיד, ויזכה לעשירות אמתי, שהוא מה שאמרו רז"ל: איזהו עשיר, השמח בחלקו, כי ישמח תמיד בחלקו, מחמת שידוע שהכל חסד גדול מהשם יתברך, אפילו לחם צר ומים לחץ. ועל ידי זה יזכה לעשירות ממש, לכל הון דעלמא, בחינת: "מאן דאיהו זעיר איהו רב" [מי שהוא קטן הוא גדול], וכתוב: "מקמי מעפר דל וכו' להושיבי עם נדיבים" מעפר דייקא, היינו מי שמשים עצמו כעפר.

וגם אחר כך, כשזוכה לעשירות ממש, לכסף וזהב וחפצים הרבה, לא יפל על ידי זה להתאוות מה שאינו שלו, כי גם בעצם עשירותו יחזיק עצמו לעני ויהיה שמח בחלקו תמיד.

לא כן הרשעים, שהם בהפך מכל זה: כשהוא עני, הוא בכעס על השם יתברך על עניותו וחסרונו, בבחינת "והיה כי ירעב והתקצף וכו'" (ישעיה ח), ותכף כשיש לו איזה ממון, הוא מלביש את עצמו במלבושים שאינם ראויים לו לפי ממונו, ועל ידי זה חסר לו יותר מבתחילה. וכשמרוויח עוד ממון יותר, מתחיל לקנות לו כלי כסף ומרגליות ותכשיטין, והכל בכפלי כפלים מכפי ערכו, ועל ידי זה חיו מרים ומרורים תמיד, עד שיש הרבה שבימי עשירותם חיים מרורים יותר מבימי עניים, ועל ידי זה באים על פי רב לידי עניות ממש, ומתים בעלי חובות, וגם בימי עשירותם תמיד היה חסר להם כפי הנהגתם והצטרותם העצום, והכל מחמת גסותם הרע, ואינם חושבים על

תכליתם הנצחי, וכאלו כל העשר מגיע להם לבד. "ומאן דאיהו רב הוא זעיר" [ומי שהוא גדול הוא קטן], והקדוש ברוך הוא משפילים, ומתים עניים ממש ובעלי חובות.

וזה בחינת: יאה עניותא לישראל, שעיקר היפי והנוי לישראל הוא מדת העניות, היינו מי שמחזיק עצמו לעני תמיד, הוא נאה ויפה תמיד, כי כל מה שיש לו הוא נאה ויפה אצלו תמיד, אפילו מלבוש של פשתן וטלאי על גבי טלאי, הכל נאה ויפה אצלו ושמח בו מאד, כי יודע שאינו ראוי לו לפי מעשיו אפילו מלבוש כזה, ואז הוא נאה ויפה תמיד, כי אחר כך גם כשיהיו לו מלבושים של משי ושל כסף וזהב, יהיו נאים ויפים אצלו תמיד. אבל מי שאינו מחזיק עצמו כעני, וכל מה שיש לו הוא מתאוה יותר, אינו זוכה לנוי ויפי לעולם, כנראה בחוש, שאפילו לובש בגדים יקרים וכו', תמיד חסר לו עוד בגדים יקרים ביותר של גדולי הקצינים ביותר, כידוע כל זה.

ועל כן עיקר תיקון הממון והעשירות הוא עניות כני"ל, כי האדם צריך לאחז תמיד בקצה האחרון ולזכר שנו"ד ערם, כמו שכתוב (איוב א): "ערם יצאתי מבטן אמי", שזהו תכלית העניות, וכנגד עניות זה כל מה שיש לו הוא עשירות גדול, ואז יהיה שמח בחלקו בכל מה שיש לו, הן מעט או הרבה. ועיקר גלות מצרים, שהיינו תחלה בגלות מר וקשה וכבד כזה, ואחר כך הוציאנו בעשירות כזה, כאשר הבטיח לאברהם אבינו: "ואחרי כן יצאו ברבך גדול". ולמה לא נתן לנו העשירות תכף בלא צער הגלות? אבל הכל היה לטובתנו, כדי להזכך בכור הברזל בגלות, כדי לברר ולזכך העשירות, להוציא אותנו מתאנת ממון שהוא עשירות וממון דסטרא אחרא, שכל מה שיש לו יותר חסר לו ביותר, ולזכות לעשירות דקדשה שבא על ידי עניות דייקא, שזה בחינת מה שאנו אוכלין בפסח מצה, שהוא לחם עני, ומרור, כדי לידע ולזכר בהמרירות והעניות, שזה עיקר שלמות תיקון העשירות דקדשה כני"ל. (לקוטי הלכות - מגילה ו' - אותיות י"א י"ב לפי אוצר היראה - ממון ופרנסה - ל"ד)

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... רבנו רבי נחמן הוא הרבי שלנו ושל כל ישראל. "ר'אש ביני ישראל" ראשי תיבות רבי"י, הוא ה"ר'אש ביני ישראל", בעל הבית שלנו, הוא מאיר בנו התורה הקדושה בחיות כזה, באמונה כזו שלא היה מעולם עדיין. כשרוצים אמת, כשמחפשים אמת, אז זוכים, מי שרוצה את האמת, אני נולדתי בין מתנגדים גדולים, שהיו למדנים גאונים, צדיקים מפורסמים בכל העולם, ואני לא קיבלתי, לא ידעתי כלום, אבל אני חיפשתי אמת ומצאתי איש אחד, רבי ישראל קרדונר, והעולם הלמדנים, החסדים, וראיתי מה זה ברסלב, הייתי גיבור כזה... עזבתי כל העולם, ונדבקתי וקישרתי עצמי לרבי ישראל מקרדון, זהו העולם! נסים שאני נמצא בעולם, מה שסבלתי מהשם 'ברסלב', אבל היום יש ספרים, מי שרוצה אמת, מי שאומר "ליקוטי תפילות", אז הוא מוצא האמת!...

... הפתק, זה התחלת הגאולה, "נ נח" זה לא ידענו מזה, וזה הסוד לא נזכר רק בהפתק, רבנו הקדוש גילה זה בהפתק "נ נח נחמ..." עם נקודות, זה פלא גדול, אי אפשר להבין את זה, איך נכנס הפתק לחדר? ואיך אני פתחתי את הספר, והוא היה שמה איפה שפתחתי? זה דבר פלא כזה... יותר מכל הפלאות! זה לא רק פלא שהיה, הפתק נמצא, הוא

חצות לילה אקום לחצות אב
... 160011 קקצ"א

נמצא תמיד, הוא לא נפסק! יכולים כל העולם לשיר ולומר ולהגיד "נח"!! באמריקה, היה כושיט שהיא חברה באו"ם, היא רצתה לראות את הבן שלה, ולא היה אפשר, אז אמרו לה שתגיד "נח", היא אמרה, זה היה בעיתון באמריקה, היא אמרה "נח", והוא בא מחוץ, מחרתיים...

סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימן כה המשך)

© ... וגם רבנו זכרוננו לברכה נסע בשעת מלחמה גדולה ואם מי אנכי להשוות עצמי לרבנו זכרוננו לברכה, אשר אין מי נדמה אליו מכל-שכן פחות כמוני, אף על פי כן לעניין דבר שבקדשה מחייב אפילו הקל שבקלים לבקש גדולות כאשר שמעתי מפיו הקדוש בעצמו זכרוננו לברכה אדרבא אני מחייב למסור נפשי יותר ויותר אלף פעמים לבוא לארץ ישראל כי רבנו זכרוננו לברכה אפילו קדם שבא לארץ ישראל הייתה קדשתו ופרישותו ומעלתו וצדקתו גבוה ונשגב ונעלה מאד מאד בתכלית המעלה, ולא נסע לארץ ישראל כי אם לפעול להשיג השגות נשגבות יותר ויותר כי לגדלתו יתברך אין חקר, וכמבאר מזה בדברינו בספורי שבחיו הנוראים עין שם אבל אני יתמי דיתמי אנו צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש על הארץ בין נחשים ועקרבנים עד שנוכה לנשק עפר ארץ ישראל, ולהתגולל בעפרה הקדושה ולשאב מאוירה הקדוש והנורא.

ואף על פי שאין אנו יודעים כלל מהו ארץ ישראל, הלא גם אין אנו יודעים מהו ציצית ומהו תפילין, ומהו סכה ולולב, וכיוצא בשאר מצוות, כי טעמי המצוות לא נודעו לשום אנושי מכל-שכן לנו, וכמו שכתוב פלאות עדותיך וכו' וכמו שכתוב כל מצוותיך אמונה (עין במקום אחר מזה), וכי חס ושלוש נפטר מלעשות המצוות מחמת שאין אנו יודעין טעמן כמו כן אנו חייבין להתגולל לארץ ישראל אף על פי שאין אנו יודעים מהו ארץ ישראל, כי כבר הודיעה לנו התורה הקדושה בעצמה, ורבותינו זכרונם לברכה בגמרא במסכת כתובות ובשאר מקומות ובמדרשים ובפרט רבנו זכרוננו לברכה בתורתיו הנוראות, שכלם גלו לנו מגדל מעלת ארץ ישראל, ושכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל...

מכתב

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ז')

© ... לידיד לבי, שזכה

להבחין ולהבין ולהכיר את האמת האמתית היחידה בעולם שהוא עיקר חיות וקיום כל הבריאה וממנו תצמח הגאולה לעם ישראל ולכל העולם.

שוש איש בגבורות ה' ונפלאותיו העצומים, שזכית לראות ולהכיר ולהתדבק בהצדיק האמת אור החדש שגלה אורות חדשות נוראות ונפלאות עד אין חקר, ללמד דעת אמתית לכל אדם שבעולם. כן יוסיף ה' חסדו להושיעך לנצח.

דע אחי, שמי שחושק באמת אל האמת בודאי יזכה להבין האמת, אף-על-פי שיש לו הרבה קשיים ועקמומיות וכו'.

עיקר מצות נר חנכה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן האמת, ועל-כן צריכין לכוון בהדלקת נר חנכה שנוכה על-ידי זה להמשיך הארת האמת ונוכה להתקרב להצדיק האמת שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שמדליק ומאיר ומבטל כל החשכות וכל אהבות הנפולין ומקשר לב כל נפשות ישראל לה' יתברך באור גדול בכל מיני חשך ואפלה ומצילים משטף מים רבים המתגברים בכל פעם להחריב את העולם חס ושלוש, ומההארה הזאת נדלק ומאיר נר חנכה הקדוש.

בחנכה ממשיך כל אחד בביתו קדשת נרות המנורה שהם בחינת אור הצדיק האמת שהוא משה משיח, שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באור גדול גם בכל מיני חשך ואפלה, ומצילים משטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שקר שמביאים העולם לתוהו ובוהו חס ושלוש.

אנו צריכין לכוון בהדלקת נר חנכה שנוכה להמשיך עלינו אורו הגדול של הצדיק האמת שהוא בחינת שלמות הגאולה שתהיה על-ידי משיח צדקנו.

ה' יתברך ברחמיו נוהג בחסדו בכל דור על-ידי הצדיק האמת הגדול המבחר ואנשיו הכשרים שבכל דור, שיש לפעמים שחוטפין אנשים ומוציאים אותם ממקומות רחוקים ומלכלכים מאד ומאירין בהם אורות גדולים בהארה גדולה לטהר אותם ולקרנם לה' יתברך, ואף-על-פי שיש הרבה שנופלים אחר-כך ממדרגתם רחמנא לצלן, אף-על-פי כן

הם משתדלין לקרב בכל פעם יותר, כי אתה מרום לעולם ה' ולעולם ידך על העליונה, עד אשר סוף כל סוף יתקן הכל בשלמות.

ה' יתברך ירחם עלינו ברחמי הגדולים להתחזק בכל כח לשמר עצמנו מאד מהשקר והזמהא המשוטטים בעולם, של אמונות כזביות, ואפילו מהטעותים המשוטטים בין היראים והמאמינים הרחוקים מהצדיק האמת - מהאמת האמתית, צריכים גם-כן לשמר עצמו מאד, ובוזה יש הרבה לדבר ואי אפשר לבאר מחמת כמה טעמים.

הצדיק ממשיך על כל אחד בכל מקום שהוא הארה משרש נשמתו שבתורה להחזירו למוטב ולהורות לו דרך והלוחך איך שיזכה לצאת מהרע שלו ולהתקרב לה' יתברך, כי הצדיק עושה פתחים ושערים חדשים ופותח השערים הישנים שנעשו על-ידי הצדיקים הקודמים להתקרב על-ידם לה' יתברך ולהשיג אלקותו יתברך עד שגם כל הרחוקים וכופרים גמורים יתקרבו אליו יתברך.

על-ידי ההתקרבות להצדיק האמת זוכים לראות הפתחים איך לצאת מכל מיני חשך, ועל-ידי זה חוזרים למוטב.

התקרבות להצדיק הוא תיקון גדול ביותר מכל תקוני התשובה, כי על-ידי הצדיק נתקנים כל מיני חטאים שבעולם בתכלית השלמות עד שנעשה מהם זכיות.

אשרי אוזניך ועיניך ולבך השומעים והרואים את אור האמת אור החדש. המתגעגע להתראות באהבה ושמחה בלב אמת.

ישראל דב אודעס

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - צדקה, סימנים ד'ו')

על-ידי צדקה לצדיקים אמתיים ועניים הגונים, על ידי זה נעשים גרים, ועל ידי זה משלימין השכל וזוכין לראות אור הצדיקים, ועל ידי זה זוכין ליראה ואהבה (לקוטי מוהר"ן א', סימן יז).

הצדקה שנותן לצדיקים אמתיים ועניים הגונים נחשב כאילו נתן לכמה וכמה נפשות מישראל (שם).

על-ידי צדקה הנ"ל, הוא מזכיר את הטוב הכבוש בין האמות, היינו ניצוצי נשמות ישראל שנפלו בגלות, ומחמת אריכת הזמן של הגליות שכונו מעלתם. אבל על-ידי צדקה הנ"ל הם זוכרים את עצמן איך נפלו משמים לארץ, ומתחילים לרחם על עצמן ולהתגעגע, כי הלא הם למעלה מכל העולמות, כי ישראל עלה במחשבה תחלה, והקדוש ברוך הוא נמלך בנשמות ישראל בבריאת העולם, ועתה הם כבושים בגלות כזה, ויכולים לילך לכליון והפסד חס ושלוש, ומחמת זה שזוכרים כל זה, הם שבים וחוזרים אל הקדשה. ומוזה ממילא יוכל כל אדם להבין בעצמו, כמה וכמה הוא בעצמו צריך לרחם על עצמו, כשיזכור גדל מעלתו בשרשו, ויאמר בלבו הלא אני מזרע ישראל שהם למעלה מכל העולמות וכו' כנ"ל, ואיך אני מטל עתה, וחס ושלוש חס ושלוש, מי יודע מה יהיה להלן בימים הבאים, כי הלא הבעל דבר רוצה לכולת אותו חס ושלוש, ועל ידי זה ירחם על עצמו וישתדל לשוב להשם יתברך (שם).

● ... וזכני ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגונים הרבה ולצדיקי אמת, למען נזכה להכלל בנפשות רבים של בני ישראל עמך, ועל-ידי זה תזכני ברחמיך הרבים, שנוכה לגלות ולהאיר את הטוב הכבוש בנו. כי אתה ידעת את עצם יפי קדשת הטוב הכבוש אצלי בגלות גדולה ומרה מאד זה כמה שנים מיום היותי על האדמה עד היום הזה, ואיני זוכה עדיין לרחם על עצמי להוציא לאור תעלומות והסתרת הטוב שבי הכבוש בגלות, ואיני זוכה להזכיר את עצמי היטב, היכן אני בעולם, ואיני יודע מה לעשות, באיזה דרך ומנוס אזכה לגלות הטוב שיש בי :

● אנא ה', שומע תפלה, שומע צעקה, שומע אנחה, שמע קול תפילתנו ברחמים ומלא בקשתנו למענך ולא למעננו, שנוכה לתן צדקה הרבה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים שבדור הזה, ועל-ידי זה נזכה להזכיר את הטוב הכבוש בגלות, ובפרט הטוב הכבוש אצלי בגלות גדול, שיזכור את מעלתו הגדולה ויתעורר באמת ויתגבר על הרע, עד שאזכה להכניע ולשבר ולגרש את הרע ממני לגמרי, ואזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה. ונוכה לתקן את פגם תאוות אכילה, ותעוררו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבד באמת, ונוכה להכניע ולבטל כסילות הדעת ועכירת המעשים... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה יז).

